आयासेत्यादि। हे आयाससम्भवारुण आयाससम्भवेन दुःख १३ सर्गः
जनितेन क्रोधेनारुण रक्ताङ्ग त्वं वाणं संहर उपशमय कीदृशं भ०
वाणं संहारे प्रलये हिमहराः सूर्य्यावङ्कयोवा तैः समा च्छाया
कान्तिर्य्यस्य तं त्वं वारिसमूहं सङ्गच्छ अङ्गीकुरु रक्षेति भावः समो
गमृच्छेति न मं सकर्म्मकत्वात् यतः पुराणस्य पूर्व्वकालीनस्य
चारोर्मनोज्ञस्य स्वदेहस्यावासं स्थानं आवासमित्यत्र प्राकृते
मोविन्दुरित्यनुस्वारएव भवति संस्कृते तुयद्यपि मकारस्थितिरेव
स्यात् तथा श्रुतेरभेदाद्भाषासमावेशइति वृद्धाइति विद्यासा
गरः वा विरामे इत्यन्ये॥ १०॥

असुलभहरिसञ्चारं जलमूलं वहलपङ्करुद्धायामं।
भण किं जलपरिहीणं सुगमं तिमिकम्बुवारिवारण
भीमं॥ ११ ॥

असुलभेत्यादि। अन्यच्च यदेतज्जलमूलं जलस्यावस्थानं ज०म०
आग्नेयशरशोषितत्वाज्जलपरिहीणं सत् तत् किं सुखेन गम्यत
इति भण ब्रूहि यतोवहलः सान्द्रोयः पङ्कस्तेन रुद्धआयामो
दैर्घ्यं यत्र तिमयोमत्स्याः कम्बवः शंखाः वारिवारणाः जलह
स्तिनः तैर्भीमं एवं च सति असुलभोदुर्लभः हरिसञ्चारोवानर
पर्य्यटनं यत्रेति॥ ११॥

असुलभेत्यादि। एतज्जलमूलं आग्नेयास्त्रेण जलपरिहीण भ०
मपि किं सुगमं सुखेन गम्यतेइति भण ब्रूहि अपि तुनैव यतोवहलः
सान्द्रोयः पङ्कस्तेन रुद्धआयामोदैर्घ्यं यस्य कापि पङ्काभावो